

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618201025
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5618201025.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne: G. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. O., M. M. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Milanom Trnovským, advokátom so sídlom U. O., S. XXXX/X, proti žalovaným: 1/ F. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. O., Z. O., B. XXX/XX, v jeho mene v konaní vystupuje správkyňa konkurznej podstaty JUDr. Marta Bojo Vevurková, so sídlom Námestovo, ul. Mieru 312/13, IČO: 42 217 075, 2/ Mgr. W. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. O., T. G. XXX/X, 3/ O. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. O., T. G. XXX/X, žalovaní 1/ až 3/ ako právni nástupcovia po neb. W. W., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie W. W. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 20C/9/2018-190 zo dňa 02. 05. 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš rozhodol o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne pripadli hnuiteľné veci a finančná hotovosť na účte spolu vo výške 14 784,97 eur, do výlučného vlastníctva žalovaného (W. W.) pripadli hnuiteľné veci a finančná hotovosť na účte vo výške 3 066,33 eur a taktiež nehnuteľnosti, a to rodinný dom č. súpisné XXX v kat. úz. A., okres U. O. na parcele č. 2098/188 a pozemky parcely registra C KN č. 2098/39 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 644 m², 2098/49 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 123 m², 2098/188 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 225 m², zapísané na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor v hodnote 266 686,83 eur (výrok I.). Súd zároveň zaviazal obe strany sporu k prebratiu záväzkov zo zmlúv o pôžičke, a to vo vzťahu k veriteľovi W. W., nar. XX. XX. XXXX v rovnakom pomere vo výške 6 000,- eur, vo vzťahu k veriteľovi F. W., nar. XX. XX. XXXX v rovnakom pomere vo výške 1 500,- eur a vo vzťahu k W. S., nar. XX. XX. XXXX v rovnakom pomere vo výške 8 850,- eur (výrok II., III., IV.). Na úplné vyrovnanie podielu zaviazal súd žalovaného k povinnosti vyplatiť žalobkyňi sumu 125 950,93 eur v lehote 6 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku (výrok V.). Posledným výrokom (VI.) súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie zdôvodnil s poukazom na ust. § 143, § 148, § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že podiely manželov pri vyporiadaní ich spoločného majetku sú rovnaké, neprihliadol na námietku, že by niektorý z manželov sa väčšou mierou pričínil na nadobudnutí majetku tvoriaceho BSM. Pri vyporiadaní súd tiež konštatoval, že označený obraz s vyobrazením kvetov nepatrí do BSM, ale je výlučným vlastníctvom žalobkyne. Taktiež nezistil hodnotu spoločnosti D - TRIDÉ, s.r.o., kde žalovaný bol jediným spoločníkom, nakoľko išlo o spoločnosť nefungujúcu a ako prostriedky žalovaného zohľadnil sumu 22 698,- eur, predstavujúcu

výtazok z predaja bytu, ktorého výlučným vlastníkom v čase predaja bol žalovaný. Súd tiež prihliadal na záväzky bývalých manželov a vo vzťahu k veriteľom zaviazal každého k povinnosti v rovnakom pomere. Pri vypořádání súd dospel k výpočtu, na základe ktorého na vyrovnanie podielov bývalých manželov je povinný žalovaný vyplatiť žalobkyni sumu 125 950,93 eur. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie žalovaný. Dôvodil s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP s tým, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, resp. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní namietal, že súd v nesprávnej výške ako výlučné vlastníctvo žalovaného pri vypořádání zohľadnil finančné prostriedky získané z predaja bytu, keď súd mal zarátať nie sumu 22 698,- eur ale sumu 30 803,96 eur. Podľa žalovaného v takejto výške boli získané prostriedky z predaja bytu vložené do spoločného majetku, pričom výšku žalobkyňa nepoprela, popierala len skutočnosť, že tieto prostriedky boli výlučne žalovaného. Odvolateľ tiež nesúhlasil so záverom súdu, že finančné prostriedky od F. W. vo výške 370 000,- Sk súd tiež nezohľadnil ako výlučné prostriedky žalovaného, nakoľko tieto boli poskytnuté ako dar len otcovi, nie obom manželom na zakúpenie pozemku pre rodinný dom. Ďalej vo svojom odvolaní žalovaný uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu, ktorý vychádzal pri vypořádání BSM z princípu rovnosti podielov. Podľa neho sa na nadobudnutí spoločného majetku, ako aj jeho zveľaďovaní a udržiavaní v oveľa väčšej miere podieľal práve žalovaný. Bol to totiž on, kto svojimi príjmami dokázal zafinancovať výstavbu rodinného domu, ako aj značnú časť finančného zabezpečenia domácnosti, dokonca na výstavbu použil aj svoje výlučné prostriedky. Pokiaľ to jeho príjem dovoľoval, splácal úver, ktorí si manželia vzali na výstavbu domu. Keď na splácanie úveru nemal dostatok finančných prostriedkov, požičal si peniaze a tak splácal úver ďalej. Je nepochybné, že sa žalobkyňa starala o domácnosť, avšak podľa jeho názoru táto starostlivosť sa sama o sebe nevyrovnala úsiliu, ktoré vložil žalovaný do zabezpečenia rodiny a vytvorenia a udržania spoločného majetku. Nesúhlasil tiež s uloženou lehotou 6 mesiacov, v rámci ktorej mal žalobkyni vyplatiť finančné prostriedky na úplné vyrovnanie jej podielu. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne a skutkovo správne a žiadala, aby ho odvolací súd potvrdil.

4. Po podaní odvolania žalovaný W. W. dňa XX. XX. XXXX zomrel. Dedičské konanie je vedené pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 5D 460/2019. Uznesením zo dňa 31. 12. 2019 bolo dedičské konanie prerušené do ukončenia konania o vypořádání BSM bývalých manželov. Na základe oznámenia povereného notára ako súdneho komisára prejednaním dedičstva za dedičov boli označení synovia poručiťľa F. W., Mgr. W. W. a O. W..

5. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 6Co/41/2020-282 zo dňa 30. 09. 2020 rozhodol o pokračovaní konania s dedičmi ako novými žalovanými 1/, 2/ a 3/. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19. 11. 2020.

6. Ďalej odvolací súd zistil, že na účastníka F. W., nar. XX. XX. XXXX bol Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 1OdK/246/2019 vyhlásený konkurz na majetok a za správcu stanovená JUDr. Marta Bojo Vevurková so sídlom kancelárie Námestovo, ul. Mieru 312/13, IČO: 42 217 075. V zmysle § 167b ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii oprávnenie dlžníka nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu, ako aj konať vo veciach týkajúcich sa tohto majetku vyhlásením konkurzu prechádza na správcu. Správca koná v mene a na účet dlžníka. V zmysle § 167h ods. 1 ZoKR konkurzu podlieha majetok, ktorý patril dlžníkovi ku dňu vyhlásenia konkurzu. Konkurzu podlieha tiež výtazok získaný správou a speňažením takéhoto majetku. Podľa § 460 OZ dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiťľa. Pôvodne žalovaný W. W. zomrel dňa XX. XX. XXXX. Keďže konkurz bol vyhlásený dňa 05. 08. 2019, majetok získaný dedičstvom podlieha konkurznému konaniu.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, ako aj zo spisového materiálu, pričom pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Po vyhodnotení týchto skutočností odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s ust. § 220 CSP zdôvodnil.

9. Návrh na vyporiadanie BSM je návrhom v zmysle ust. § 137c CSP a súd nie je viazaný návrhmi účastníkov konania. Je však povinný zisťovať, čo do BSM patrí. Vyporiadanie sa musí týkať všetkého majetku, ktorý patril do BSM a ktorý ako spoločný existoval ku dňu jeho zániku. Právo na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva spravidla patrí oboj manželom, ak sú nažive. Pri vyporiadaní sa vychádza zo zásady rovnosti podielov, i keď nie je vylúčené, aby boli podiely určené v inom pomere. V rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd i bez návrhu musí prihliadať na to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na samostatný majetok niektorého z manželov. Na druhej strane manžel, ktorý vynaložil na spoločný majetok prostriedky, ktoré boli jeho výlučným vlastníctvom, je oprávnený požadovať, aby mu bola vrátená hodnota takto vynaložených prostriedkov opäť do jeho výlučného vlastníctva.

10. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie pri vyporiadaní BSM účastníkov vychádzal z vyššie uvedených základných zásad. V súlade s prednesmi účastníkov a predloženými dôkazmi zistil masu BSM a veci a práva rozdelil podľa návrhu účastníkov, pričom toto nebolo spochybňované ani v odvolaní. Odvolateľ však žiadal zohľadniť skutočnosť, že sa väčšou mierou pričínil o nadobudnutie a udržanie majetku predstavujúceho BSM, ako aj žiadal započítať do svojho výlučného vlastníctva prostriedky poskytnuté F. W., resp. započítať na vyrovnanie podielu sumu z predaja jeho bytu vyššiu ako to urobil súd prvej inštancie. Odvolací súd sa z týchto dôvodov zameral najmä na námietky žalovaného uvedené v odvolaní, týkajúce sa nesprávneho postupu pri vyporiadaní BSM súdom prvej inštancie.

11. V tomto prípade prvoinštančný súd pri vyporiadaní vychádzal z ust. § 150 OZ, z ktorého vyplýva, že základnou zásadou je, že podiely oboch manželov sú rovnaké (princíp parity). Z tejto zásady zákon pripúšťa výnimku, ktorá umožňuje podiely určiť aj iným pomerom. Prvoinštančný súd skúmal aj skutočnosť ako sa ktorý z manželov pričínil o nadobudnutie majetku v BSM. Vyporiadal sa s tvrdením žalovaného, že to bol on, kto sa väčšou mierou pričínil o výstavbu rodinného domu, o jeho udržiavanie a zveľaďovanie, resp. že do výstavby vložil aj svoje vlastné finančné prostriedky získané z odpredaja bytu, resp. dar od syna F. V konaní nebolo však preukázané, že by sa žalobkyňa počas trvania manželstva nestarala riadne o domácnosť, výchovu dieťaťa, prípadne že by sa nejakým spôsobom pričínila o úbytok spoločného majetku. Prvoinštančný súd riadnym a dostačujúcim spôsobom odôvodnil, prečo pri delení vychádzal zo zásady princípu parity podielov oboch manželov, s čím sa aj odvolací súd stotožnil a túto odvolaciu námietku, že by mal pri vyporiadaní majetku prihliadať na vyššiu zásluhovosť žalovaného, nepovažoval za dôvodnú. Čo sa týka výšky použitých prostriedkov z predaja bytu, ktorý patril do výlučného vlastníctva žalovaného, aj tu súd vychádzal len z preukázaného tvrdenia, ktorým bola kúpna zmluva, pričom do vyporiadania zohľadnil sumu 22 698,- eur. Žalovaný okrem svojho tvrdenia ničím nepreukázal, že by byt predal za vyššiu sumu, ako bolo uvedené v kúpnej zmluve, resp. za predaj bytu získal viac finančných prostriedkov ako bolo zohľadnené pri vyporiadaní. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že od syna W. mu bola poskytnutá aj pôžička vo výške 370 000,- Sk, samotný svedok W. W. však vo svojej výpovedi označil uvedenú sumu ako dar na kúpu pozemku, ktorý slúžil pre výstavbu rodinného domu. Aj v tomto prípade sa so závermi súdu prvej inštancie odvolací súd stotožnil a námietku nepovažoval za dôvodnú.

12. Pokiaľ teda žalovaný rozporoval správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie s poukazom na nesprávne zistený skutkový stav, resp. nesprávne právne posúdenie veci, s týmto sa odvolací súd nestotožnil. Pretože vo svojom odvolaní žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by neboli preskúmané súdom prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko v tomto prípade pri vyporiadaní BSM sa nedá hovoriť o úspechu jednej alebo druhej strany, nakoľko rozhodnutie je v prospech oboch.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).